

række love som følge af den foreslåede forhøjelse af efterløns- og folkepensionsalderen.

Forhøjelse af folkepensionsalderen til 67 år

For at sikre, at danskernes stigende levetid også fører til flere aktive år på arbejdsmarkedet, foreslås en gradvis forhøjelse af folkepensionsalderen.

Aldersgrænsen for ret til folkepension er i dag 65 år. Det foreslås, at folkepensionsalderen forhøjes gradvist fra 65 år til 67 år med virkning fra 2024 og frem til 2027. Efterlønsalderen er tilsvarende foreslået forhøjet gradvist til 62 år med virkning fra 2019 og frem til 2022, jf. forslag om ændring af lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, integrationsloven og lov om påligningen af indkomstskat til staten. Folkepensionsalderen forhø-

jes gradvist på en sådan måde, at folkepensionsalderen stiger med ½ år med virkning fra henholdsvis 2024, 2025, 2026 og 2027. Efterlønsperioden vil vedvarende være 5 år.

Personer, der er fyldt 48 år ved udgangen af 2006, berøres ikke af ændringen af folkepensionsalderen. De pågældende vil være fyldt 65 år, dvs. nået den gældende folkepensionsalder, inden udgangen af 2023. Personer, som ikke er fyldt 48 år ved udgangen af 2006, vil blive berørt af ændringen, og vil have god tid til at forberede sig herpå.

Den gradvise forhøjelse af aldersgrænsen for folkepension samt indekseringen af aldersgrænsen betyder, at den alder, hvor en person kan overgå til folkepension, vil afhænge af pågældendes fødselsdato, jf. tabellen nedenfor:

Sammenhæng mellem fødselsdato og folkepensionsalder

Fødselsdato	Folkepensionsalder
31. december 1958 eller tidligere	65 år
1. januar 1959 - 30. juni 1959	65 ½ år
1. juli 1959 - 31. december 1959	66 år
1. januar 1960 - 30. juni 1960	66 ½ år
1. juli 1960 - 31. december 1962	67 år
1. januar 1963 eller senere	67 år + evt. indeksering

Der henvises i øvrigt til de specielle bemærkninger til lovforslagets § 1, nr. 1.

Indeksering af aldersgrænserne i tilbagetrækningsystemet

Det foreslås at indeksere aldersgrænsen for ret til folkepension, således at aldersgrænsen på længere sigt følger den stigende levetid. Tilsvarende foreslås efterlønsalderen indekseret, jf. forslag om ændring af lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, integrationsloven og lov om påligningen af indkomstskat til staten, der bl.a. justerer efterlønsreglerne.

Det skal derfor beregnes, om der skal ske regulering af aldersgrænserne for ret til folkepension og efterløn. Beregningen sker hvert 5. år, første gang i 2015, og reguleringen af folkepensionsalderen indføres med virkning fra og med året 15 år efter.

Folkepensionsalderen fastsættes, så perioden med folkepension på længere sigt bliver omkring 14½ år, hvilket omtrent er det samme som fra efterlønnens indførelse i 1979 og frem til 1995.

Folkepensionsalderen reguleres med ½ eller højest 1 år ad gangen afhængig af udviklingen i levetiden.

Hvis levetiden ikke stiger fra i dag, dvs. i forhold til den opgjorte levetid på 81,4 år i 2004-2005, fastholdes folkepensionsalderen på 67 år og efterlønsalderen på 62 år.

Indekseringsmekanismen er nærmere beskrevet i bemærkningerne til § 1, nr. 1.

Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Samfundsøkonomiske virkninger af aftalen om vel-færdsreformen

Reformerne øger arbejdsstyrken og reducerer ledigheden. Samlet skønnes reformerne at styrke beskæftigelsen med 110.000 personer i 2025 og med 125.000 personer i 2040.

De aftalte initiativer inden for arbejdsmarkeds- og integrationspolitik skaber grundlag for en stigning i beskæftigelsen, som skønsmæssigt er omkring 13.000 personer frem mod 2010, jf. *nedestående tabel*.